

Број: 45/24

Датум: 18.6.2024. год.

Републички педагошки завод Републике
Српске
Милоша Обилића 39
78000 Бања Лука
н/р директора Слађане Танасић

Предмет: Захтјев за повлачење свих пројеката и документације РПЗ-а који промовишу родну идеологију у школама РС

Поштовани,

Удружење грађана „Родитељи ЗА права дјеце“ примарно се бави заштитом дјеце у свим сегментима јавног дјеловања. Чланове Удружења чине родитељи, али и остали грађани којима је добробит дјеце на првом мјесту. Од наших чланова и симпатизера добили смо бројне информације, о чему у прилогу овог акта достављамо доказе, да се кроз различите пројекте у образовном систему Републике Српске директно или индиректно промовише родна идеологија. Како последице овог идеолошког концепта могу оставити трајне последице на психофизичко здравље дјеце, одлучили смо Вам се обратити путем овог захтјева да повучете из школа сву документацију која промовише ненаучну, непризнату и Уставу РС непознату родну идеологију и терминологију.

Спорни пројекти и документи су:

- **Пројекат „Табла“** који финансира Агенција Сједињених држава за међународни развој (USAID), а проводи Save the Children. Наведени пројекат је реализован у 50 средњих школа Републике Српске гдје су сви учесници семинара кроз анкету морали да се изјасне да ли су мушко, женско или **остало**. Устав Републике Српске, као ни сви остали закони: државни, правни, природни, морални, Божији, не познају и не признају непостојећи пол – остало који се промовише кроз пројекат „Табла“ у чак 50 школа Републике Српске!

- **„Реферални механизам подршке дјечи у школама Републике Српске“** у чијим смјерницама пише: „Термин „ученик“ и „родитељ“ овдје се односе на особе оба пола и свих родних идентитета.“

Смјернице су креиране у оквиру Програма „Јачање интерсекторске сарадње и рефералног механизма подршке дјечи и њиховим породицама у Републици Српској“, као саставног дијела РПЗ-овог програма „Брига о дјечи: заједничка одговорност и обавеза“. Програм је подржан од стране УНИЦЕФ-а БиХ и његових партнера Швајцарске агенције за развој и Шведске међународне агенције за развој и сарадњу.

Партнери пројекта који реализује РПЗ су земље које, за разлику од Републике Српске, признају родне идентитете (Шведска и Швајцарска), а кроз овогодишњег побједника Евровизије, небинарног Швајцарца, имали смо прилике практично да видимо какве вриједности нам странци намећу кроз пројекте које финансирају у РС.

- **Протокол за заштиту дјеце од насиља, занемаривања и злостављања** гдје се под принципом недискриминације спомињао и **родни идентитет** који је Уставу РС и свим осталим законима ове земље (правним, природним, моралним, Божијим) непознат. Спорни термин накнадно је избрисан као техничка грешка, али је овај протокол у многим сегментима вишеструко споран у смислу детектовања породице као примарног извора насиља према дјечи. УНИЦЕФ је подржао Републички педагошки завод РС да изради **Протокол за заштиту дјеце од насиља, злостављања и занемаривања**, те и даље пружа подршку да се исти примјењује у школама у Републици Српској.
- **Остали документи РПЗ-а** гдје се спомиње **родни идентитет**, као нпр. у програму рада одјељењских заједница за трећи разред.

Подржани од стране УНИЦЕФ-а, **Протокол за заштиту дјеце од насиља, злостављања и занемаривања** као и **Реферални механизам подршке дјечи у школама Републике Српске**, наводно бавећи се превенцијом насиља, у пракси индиректно промовишу родну идеологију и породицу детерминишу као примарни извор насиља према дјечи. Основна карактеристика свих ових пројеката и њихов заједнички садржалац је наводна борба против насиља, стога је важно одредити одакле ти ставови потичу. Наиме, екстремне LGBTQIA+ и феминистичке организације изучавају насиље у хетеросексуалној, традиционалној, патријархалној, православној породици и оптужују да је таква врста породице крива за насиље, а мушкарце виде као узрок насиља. Довољно је прочитати Нацрт закона о заштити од насиља у породици и насиља према женама Републике Српске који је био усвојен у Народној скупштини 3. новембра 2023. године, да буде сасвим јасно да се веома тенденциозно традиционална породица означава као насилна, а мушкарци се тим нацртом прозивају да убијају жене у име части, религије, културе, обичаја.

Треба имати у виду да је и нови Породични закон Републике Српске, прије измјена које је иницирало наше Удружење са групом других породичних удружења и појединаца, садржавао члан 102, који је првобитно гласио да у случају несагласности родитеља одлуку о промјени личног имена, презимена, те предузимању већих медицинских захвата над дјететом (промјена пола је медицински захват) доноси Центар за социјални рад. Поред нових законских рјешења, сви ти пројекти (не случајно) потискују улогу родитеља. Неприхватање родног идентитета може лако да се прогласи ставом родитеља, који није у најбољем интересу дјетета, те таквог родитеља лиши родитељског права. Све су то трендови који се дешавају у свијету и земљама Европске уније.

Ако за оставимо по страни западне земље и осврнемо се на сусједну Републику Србију видимо посљедице ступања на снагу Закона о родној равноправности и огромних проблема које он за собом повлачи, преко терорисања и уништавања српског језика, културе и традиције кроз школство и законодавство, Напомињемо да је ОШ „Владислав Рибникар“ управо била пројекат УНИЦЕФ-а под називом „Школе без насиља“ и баш та школа је изњедрила најмлађег масовног убицу на свијету.

Родну (цендер) идеологију су најбоље разобличили Свети архијерејски синод Српске православне цркве, Матица српска и Одбор за стандардизацију српског језика који су били учесници Научног скупа „Српски идентитет, српски језик и Закон о родној равноправности“, одржаног 16. јануара 2024. године, гдје су јасно рекли: „Појам „рода“ из Закона о родној равноправности нема никакве везе с појмом рода у српском језику, па ни с његовим историјским и до данас очуваним значењима, већ је

утемељен на антихришћанским и антицивизацијским одређењима више од стотину различитих „родова“ (цендера), као друштвених конструката који су већ у употреби у појединим државама у свету и искључиво је у функцији такозване родне (цендер) идеологије.“

„Под плаштом уклањања такозваних родних стереотипа намеће се промена свести и начина живота појединца и друштва у целини, промовишу се идеологија, политика и пракса LGBTQIA+ од вртића, преко основних и средњих школа до универзитета и свакодневног живота свих грађана, што заговорници ове идеје и не крију.“

Сматрамо да Републички педагошки завод, као једна од двије кровне институције поред Министарства просвјете и културе, својим радом и дјеловањем треба бити усмјерена на поштовање културе и традиције српског народа као већинског у Републици Српској и у складу са тим спроводити пројекте у образовању. Поред бројних напада на српски национални идентитет којима свједочимо свакодневно, да ли нам је заиста потребно увођење родних идентитета, те родне равноправности (која нема везе са равноправношћу полова) и какву корист од тога ће имати будуће генерације? Западне културе које су то увеле суочавају се са бројним проблемима које са собом носе декаденције и одбацивање породичних вриједности. **Родна идеологија није прави пут борбе против насиља, као што ни породица није једини узрок и мјесто гдје се насиље дешава.**

Мислимо да заједничким дјеловањем можемо спријечити штетне посљедице ове идеологије у нашем образовном систему, а тиме и у друштву. Стојимо на располагању за сваки вид сарадње који је у интересу дјеце, омладине и цијеле Републике Српске.

С поштовањем,

Удружење грађана
Родитељи ЗА права дјеце“

С. Јелена

Предсједник Удружења
/мр Јелена Сарафијан/

У прилогу:

- Списак родова;
- Анкета која се спроводила у школама;
- Закључци са научног скупа од 16. јануара и 24. марта;
- Примјери пројеката који се проводе у школама у Републици Српској.

Достављено:

- Наслову;
- Архива.